

תת"ע 6651/06/17 - מדינת ישראל נגד רביע ג'יריס

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 6651-06-17 מדינת ישראל נ' ג'יריס רביע
תיק חיצוני: 90210403045

בפני	כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	רביע ג'יריס

החלטה

1. מונחת לפני בקשה לביטול גזר דין, מיום 28.1.19.

העובדות

2. כנגד הנאשם הוגש, ביום 14.6.17, כתב אישום בגין כך **שהרשה לאחר לנהוג ברכב המנועי שבשליטתו, כשהוא בלתי מורשה לסוג הרכב.**

3. ביום 11.9.17, לא התייצב הנאשם, לדיון שנקבע בעניינו, הורשע בהעדרו והוצא נגדו צו הבאה. לדיון שהתקיים ביום 21.1.18 הנאשם לא התייצב, בשנית, והוצא נגדו צו הבאה נוסף. הנאשם הגיש בקשה לביטול צו ההבאה והצו בוטל.

בדיון, ביום 16.4.18, הנאשם התייצב וטען שהרכב רשום על שם גורם כלשהו בחברה בה הוא עובד ואחד העובדים נהג ברכב ללא ידיעתו. הנאשם ביקש לדחות את מועד הטיעונים לעונש לצורך התייעצות עם עו"ד. מועד הדיון נדחה ולקראת המועד החדש, הגיש הנאשם בקשה לדחיית הדיון, בה ציין שעורך דינו חולה, והדיון נדחה ליום 28.1.19.

במועד הדיון החדש, 28.1.19, הנאשם לא התייצב ונדון לפסילה בת 6 חודשים, פסילה על תנאי, בת 3 חודשים, למשך 3 שנים, וקנס בסך 1,200 ₪. מגליון ההרשעות שהוגש, עלה שהנאשם נוהג משנת 1998 ולחובתו 40 הרשעות קודמות.

4. ביום 24.3.19 הוגשה הבקשה דנן. יצוין שלבקשה לא צורף תצהיר לאימות העובדות הנטענות בה. בבקשה טוען הנאשם שעקב טעות אנוש, עומס יתר בעבודה ובחיי האישיים, מועד הדיון פרח מזכרונו, והתברר לו לאחר הדיון שנשפט בהעדרו. הנאשם ציין שהוא איננו צד בדוח שנתי למר ספואן עבדאללה (ככל הנראה הנהג הבלתי מורשה, הגם שהדברים אינם מבוארים בבקשה). לדבריו, שניהם עובדים באותה החברה, "דגי נסיב", מר עבדאללה נעצר על ידי שוטר תנועה לבדיקת רישיונות ובעת האירוע הזעיק אותו למקום, כדי שסייע לו בדבריו מול השוטר. לטענת הנאשם, בעת שהגיע למקום, השוטר החליט שהוא "בעל הבית" וטענותיו שאיננו הבעלים לא עזרו.

עמוד 1

המשיבה מתנגדת לבקשה. צוין שהתנהלות המבקש בהליך מלמדת שאין להיעתר לבקשתו, ולו בשל ההזדמנויות הרבות שניתנו לו, אותן לא השכיל לנצל כשלא התייצב לדיונים בעניינו. נוסף על כך, נטען שהמבקש לא טען דבר לגבי העבירה המיוחסת לו בכתב האישום. העונש הראוי לעבירה המיוחסת לו הוא מאסר, ובשל אי התייצבותו לדיונים לא הושת עליו רכיב זה. כמו-כן, מדובר בתיק משנת 2017, שמן הראוי היה לסיימו קודם לכן, אולם התנהלותו של המבקש גרמה לסחבת מיותרת ולבזבוז זמן שיפוטי יקר.

הכרעה

המסגרת המשפטית

5. סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי מאפשר לדון אדם בהיעדר וקובע חזקה, שלפיה, אם הוזמן ולא התייצב בבית המשפט, יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו, ובית המשפט רשאי לדון בהיעדרו. ונביא בקצרה את נוסח הסעיף.

"240. (א) בעבירות לפי פקודת התעבורה, או לפי פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970, שלא גרמו לתאונת דרכים שבה נחבל אדם חבלה של ממש, בעבירות שנקבעו כעבירות קנס או בעבירות לפי חיקוק אחר ששר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת קבע, יחולו סדרי דין אלה:

.....

(א) 2 נאשם שהוזמן ולא התייצב בבית המשפט בתחילת המשפט או בהמשכו, יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו בכתב האישום, זולת אם התייצב סניגור מטעמו;
(א) 3 בית המשפט רשאי לדון נאשם לפי הוראות פסקה (2), שלא בפניו, אם הוא סבור שלא יהיה בשפיטתו על דרך זו משום עיוות דין לנאשם ובלבד שלא יטיל עליו עונש מאסר.....

(ב) על פסק דין מרשיע שניתן לפי סעיף קטן (א), יחולו הוראות סעיף 130(ח) ו-(ט).

6. נמצאנו למדים שבכל מקרה שנאשם הוזמן ולא הופיע לבית המשפט, הרי ניתן לדון בהיעדרו. אולם בית משפט רשאי לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדר (את הכרעת הדין או את גזר הדין, או את שניהם).

אמות המידה המנחות את ביהמ"ש בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין קבועות בס' 130(ח).

(ח) נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.

הסעיף קובע שני טעמים המצדיקים ביטול פסק דין: קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של הנאשם במשפטו או גרימת עיוות דין למבקש כתוצאה מאי ביטול פסק הדין. התנאים אינם מצטברים. מכאן שאם עלול להיגרם לנאשם עיוות דין עקב נעילת שערי ביהמ"ש בפניו, ביהמ"ש ייעתר לבקשתו לביטול פסה"ד, גם אם אי התייצבותו נבעה מרשלנות בלבד.

אולם אם אין קיים חשש כאמור נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי הנאשם סיבה כאמור ידחה ביהמ"ש את בקשתו.

7. בבואו להכריע בבקשה, על ביהמ"ש לשקול מגוון רחב של שיקולים, ביניהם, חומרת העבירה, הזמן שעבר מאז נשפט, הבעיות הטכניות שמעורר הביטול, האינטרס הציבורי שביעילות הדיון לעומת אינטרס הנאשם, ועוד.

החלטה

אי התייצבות לדיון

8. הנאשם קיבל את ההזמנה לדיון ולא התייצב, לטענתו, לדיון מחמת שכחה. על פי הפסיקה, **"שיכחה של מועד הדיון אינה מהווה סיבה מוצדקת לביטול פסק הדין וקיום דיון נוסף"** (ע"פ 5377/03 ג'מאל נ' מדינת ישראל).

עולה מהאמור שאי התייצבותו לדיון של הנאשם, מפאת שכחת מועד הדיון, אינה מצדיקה ביטול גזר הדין.

עיוות דין

9. טענה נוספת שהועלתה היא שהנאשם לא ביצע את העבירה המיוחסת לו והשוטר שהיה במקום, קבע שהוא "בעל הבית" ועל כן יוחסה לו העבירה. ראשית יצוין שהטענות שהעלה הנאשם בבקשתו אינן ברורות. ככל הנראה מר ספואן עבדאללה היה הנהג הבלתי מורשה, וניתן לו דוח במקום. הדבר אינו ברור מהבקשה.

לבקשה אף לא צורף תצהיר המאמת את העובדות הנטענות.

אין די בהכחשת העבירה כדי להקים חשש לעיוות דין. על הנאשם להציג ראיות המוכיחות את טענותיו, ובענייננו, אלה לא הוצגו.

10. ראה לעניין זה רע"פ 8427-17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.18):

"כאמור, אין די בהכחשת העבירה בכדי להקים חשש לעיוות דין (עניין נג'אר). בעניין סמארה, טען המבקש כי אדם אחר נהג ברכבו במועד ביצוע העבירה, ולראיה צורף תצהירו של אותו אדם. נקבע, כי אין בכך די על מנת לבסס טענה של עיוות דין, שכן "תצהירו של מר יוסף סמארה, אשר ממנו עולה כי הוא ביצע את העבירה, הינו תצהיר סתמי, ואין בתוכנו כדי להעיד באילו נסיבות בוצעה העבירה, וכיצד זכור למגיש התצהיר מה היו מעשיו... כשנה טרם הגשתו של התצהיר" (וראו גם, רע"פ 2754/12 ביסמוט נ' מדינת ישראל (19.4.2012)). ברע"פ 222/13 מחמוד נ' מדינת ישראל (17.1.2013) נדחתה טענה לקיומו של עיוות דין בשל עונש פסילה ממושך שנגזר על המבקש. נקבע, כי משהוטל על המבקש עונש הפסילה המינימאלי הקבוע בעבירה בה הורשע "קשה לראות כיצד נגרם לו עוול כלשהו מבחינה זו". גם טענה בדבר פגיעה קשה בפרנסה אינה מובילה למסקנה כי מדובר בעיוות דין (עניין אלפונסו). ברע"פ 4624/13 קוזניצוב נ' מדינת ישראל (27.8.2013), נקבע כי אין די בתצהיר לאקוני, אותו צירף המבקש לבקשתו לביטול פסק הדין, שבו הועלתה טענה כללית וסתמית לפיה הוא

סבור כי הוא לא ביצע את העבירה, כדי לבסס עילה של חשש ממשי לעיוות דין".

נוכח האמור, איני סבורה שבנסיבות הוכח שנגרם למבקש עיוות דין עת נשפט בהיעדרו.

11. אשר לעונש, גם כאן לא מצאתי חשש לעיוות דין - הנאשם הורשע בעבירה שהרשה לאחר לנהוג ברכב המנועי שבשליטתו, בהיותו בלתי מורשה לסוג הרכב, ונדון לפסילה בת 6 חודשים, פסילה על תנאי, בת 3 חודשים, למשך 3 שנים, וקנס בסך 1,200 ₪. הנאשם נוהג משנת 1998 ולחובתו 40 הרשעות. הענישה היא מידתית וסבירה בנסיבות העניין.

לסיכום, בנסיבות דנן, הבקשה נדחית.

הכרעת הדין וגזר הדין יוותרו על כנם.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר בחוק.

ניתנה היום, ג' ניסן תשע"ט, 08 אפריל 2019, בהעדר הצדדים.